

veelal met lichtere haren doormengd, voorzien zijn. Bij *M. aculeata* L. zijn de doorgaans iets bredere dekschilden gelijkmatig zwart, ongevekt, aan den top, in een gelijkmatigen bocht, breed afgerond; het zwarte haaryilt vertoont hier, bij bepaald opvallend licht, een groen- of blauwachtigen metaalschijn; zelden is het donkerbruin, meer zijdeglanzig; de naad over het algemeen niet lichter (type), bij uitzondering, evenals het schildje, iets, maar weinig opvallend, lichter getint. De als *vestita* EMERY door mij vermelde ab. (van *aculeata*) vervalst, daar het nu blijkt, dat dit exemplaar een typische *leucaspis* is.

Volgens APFELBECK is deze de meest verbreide soort van de *aculeata*-groep; in grootte, tomentkleur, ook eenigszins in dikte en lengte van het pygidium veranderlijk.

Lengte 4—5 mm. (zonder het lange pygidium). In aantal bij Winterswijk, Juli, ook bij Bunde nabij Maastricht, Juli.

2300. *Notoxus monoceros* L. Bij *a. latemaculatus* PIC is de donkere teekening op de dekschilden sterk verbreed; bij een ex. uit Tiel, Mei, voor vele jaren van Mr. UYTENBOOGAART ontvangen, zijn de dekschilden, behalve langs de zijden, het uiteinde en een flauw aangeduid vlekje op het eerste derde gedeelte nabij den naad, zwart. Bij *a. immaculatus* PIC ontbreekt de donkere teekening op de dekschilden; hiertoe kan ook het ex., uit Bergen (N.-Holl.) vermeld gerekend worden, bij hetwelk de dekschilden voor het uiteinde, nabij den zijrand, nog een zeer flauw berookt vlekje vertoonen; bij een overgangsexemplaar, uit Haarlem (ex. coll. GROLL), is bovendien aan weerszijden van het schildje en achter den schouder nog een flauw berookt vlekje zichtbaar; overigens zijn hier kop en halsschild roestkleurig-geel, of het achtergedeelte van den kop iets berookt; deze komen mij eerder voor, immature exemplaren te zijn.

Den Haag.

ED. EVERTS.

Een *Geotrupes*-leger (Col.).

Twee mijner leerlingen, de H.H. M. BOLL en A. DE BOER, deelen mij de volgende belangrijke waarneming mede.

„Zondag, den 18^{en} April, fietsten wij van Apeldoorn naar

Amersfoort. Ongeveer op de hoogte van het kamp Nieuw-Milligen was de weg over eene lengte van circa 4 K.M. letterlijk met mestkevers bezaaid. Op de hoopjes paardemest zaten ze bij tientallen. Aan den kant van den weg en in het eikenhakhout waren er bijna geen te zien. Buiten het beschreven gebied werden, hoewel daar paardemest aanwezig was, geen mestkevers aangetroffen”.

De verklaring van deze mestkever-massa is, volgens mijn neef, Dr. J. TH. OUDEMANS, de volgende.

Aan den straatweg Amersfoort—Apeldoorn bij Nieuw-Milligen, waar de jongelui de kevers aantreffen, ligt het „Remonte-Depot”, een heel complex van gebouwen, dienende om de paarden voor het Nederlandsche leger op te fokken. Daar verblijven groote hoeveelheden paarden. In hun mest kunnen honderdduizenden mesttorren zich ontwikkelen. Op den bewusten dag zijn die aan het vliegen gegaan en op de versche mest op den straatweg neergestreken.

Arnhem.

A. C. OUDEMANS.

Acarologische Aanteekeningen LXV.

Dr. G. ROMIJN te 's-Hertogenbosch stelde mij herhaalde malen in de gelegenheid, zijne mikroskopische preparaten van *Acari*, die hij bij zijn hydrobiologische onderzoekingen machtig worden kon, aan een nader onderzoek te onderwerpen. Onder het materiaal, door hem verzameld, bevinden zich een aantal *Acari*, die niet tot de *Hydrachnidae* behooren, waarvan Dr. ROMIJN uit den aard der zaak eene speciale studie maakt. Diegene, waarvan de vindplaats nauwkeurig bekend is, mogen hier eene vermelding vinden.

Parasitidae.

Veigaia planicola BERLESE ♂. Gulp bij Gulpen, 26-VII-1918.

Hypoaspis necornigor OUDEMANS. Nph. III, ♂♂, ♀♀. Gulp bij Gulpen, 27-VIII-1919.

Bdellidae.

Tetranychus ununguis JAC. ♀. Op een bladwesplarve (verdwaald) van *Verbascum*, 's-Hertogenbosch. 10-VI-1918. **Faun. nov. sp.**

Stigmaeus sp., aan *S. clavatus* CAN. & FANZ. verwant,